

NEDERLAND ONTDEKT DE POLDERSPORT

tekst Henny Korver

Zaterdag 12 juli 2003

Klompengolf tussen de koeien. Het is een van de nieuwste attracties in de polder. Nederland wordt voller en voller. Steeds meer boeren verdwijnen als gevolg van stadsuitbreidingen, stringente overheidsmaatregelen en recente rampen als de gekke koeienziekte, mond- en klauwzeer, vogel- en varkenspest.

Maar er is ook een positieve revolutie gaande. De poldersport is in opmars. Vooral in de dichtbevolkte randstad trekken steeds meer stedelingen er een dagje op uit naar een recreatieboerderij om een koe te aaien en zich te vermaken met pruttraces door de sloten, polsstokspringen, kanoën, kaasmaken, boomstamzagen, kruiwagenraces en allerlei andere activiteiten voor jong en oud.

NEDERLAND ONTDEKT POLDERSPORT

Kamerik, zaterdag

„Dit is de grootste omwenteling in mijn leven en ook de allerleukste," constateert boer Arie Hoogendoorn, als hij glunderend toeziet, hoe een uitgelaten groep scholieren over zijn weilanden rent en verderop twintig ambtenaren van staatsbosbeheer een ontspannen kanotochtje maken in het mooie watergebied rond zijn boerderij.

Ze zijn allemaal een dagje uit op het platteland. Hoogendoorn toverde zijn oer-Hollandse boerenbedrijf met 45 melkkoeien acht jaar geleden om tot een "agrarisch pretpark" en het succes overtreft nog steeds de verwachtingen. „Jaarlijks kunnen we al op twintigduizend gasten rekenen, die zich hier een dagje komen vermaken. En er zit nog steeds groei in. Nederland heeft de poldersport ontdekt," vertelt Hoogendoorn in de al bijna honderd jaar oude Wilhelmina Hoeve in Kamerik, waar hij 64 jaar geleden ter wereld kwam.

Hij heeft geen minuut spijt gehad van de spectaculaire overgang van de klassieke veehouderij naar een puur toeristisch bedrijf, dat nu de naam Boerinn draagt en waarover zoon Hendrik Jan (29) sinds twee jaar de scepter zwaait.

De boerderij, de schuren en de weilanden zijn nu midden in dit groene hart tussen Woerden, Breukelen, Alphen aan de Rijn en Amsterdam de ideale plek voor familie- of personeelsuitjes, kinderpartijtjes en vrijgezellenfeesten. De zes koeien, die nog rond de klassieke hoeve lopen te grazen, de schapen en het enige varken zijn als inkomstenbron bijzaak voor de familie Hoogendoorn. Maar de dieren mogen niet in de entourage ontbreken en zijn vooral nuttig voor het contact met de stadsmens die steeds verder van de natuur is vervreemd.

Uitsluitend op afspraak kunnen groepen bij de Boerinn gebruik maken van allerlei arrangementen: wandel- en kanotochten, een polderrun van twee kilometer en 200 meter zwemmen, een stormbaan met touwbruggen over de sloten, tobbedansen, vlot bouwen en bij slecht weer of 's winters kunnen er in de grote schuur ook imitatiekoeien worden gemolken of wedstrijden worden georganiseerd, wie het langst aan een hooivork kan hangen. Er zijn boerenlunches en barbecues en in de boerderij is er vóór of na de sportieve activiteiten ook nog ruime accommodatie voor vergaderingen of werkoverleg en kan men zelf kaas maken.

Kortom: de boeren van de Boerinn zijn gastheren geworden. Gastheren voor de stedeling, die het

platteland wil proeven. „Het is kommer en kwel in de Nederlandse economie en ook de boeren hebben het moeilijk, maar wij groeien nog steeds," zegt Arie Hoogendoorn trots. „Wij hebben nu al vijftig personeelsleden, die hier in deeltijd werken. Omgerekend zijn dat twintig man in vaste dienst. Tot de medewerkers behoren skileraren, die de zwaardere onderdelen van de poldersporten begeleiden, maar ook boerinnen uit de buurt, die een extraatje verdienen met het bereiden van de maaltijden of schoonmaakwerkzaamheden."

In de traditie van zijn ouders besloot Arie in de jaren zestig weer zelf kaas te maken om zijn inkomen wat aan te vullen. Hij deed dat samen met zijn vrouw Nely en het werd een groot succes. „Van lieverlee kwamen er steeds meer toeristen kijken naar dit oude ambacht en iedereen kocht meestal wel een kaasje," vertelt Hoogendoorn senior. „Rond 1985 kregen we al tienduizend bezoekers per jaar, zelfs bussen vol met Duitse en Japanse toeristen. Ze mochten ook zelf meewerken om hun eigen kaasje te maken. Toen dacht ik al: ‚Wat is het zonde, dat die mensen alweer na twee uur weggaan. Konden we hen maar wat meer bieden.' In die tijd werkte ik ook voor vele bestuurlijke organisaties in de landbouw en het viel me op, dat Nederlanders steeds meer geld uitgaven aan recreatie, zoals vakanties en theaterbezoek, dan aan voedsel. Zo ontstond al de gedachte om onze boerderij een andere, meer winstgevende bestemming te geven. En die gedachte kreeg vaste vorm, toen onze tweede zoon Hendrik Jan bedrijfskunde studeerde aan de Erasmusuniversiteit in Rotterdam en voor zijn proefschrift onderzoek deed naar de problematiek van het agrotourisme in ons land, zoals de kampeerboerderijen. Hij ontdekte toen ook de grote toekomstkansen voor de poldersport."

In 1995 gooiden de Hoogendoorns wat kano's in het water, legden een stormbaantje met touwbruggen over de sloten aan en hielden als proef een open dag. Binnen twee maanden hadden ze al vijfhonderd bezoekers en datzelfde jaar stond hun besluit vast: „Dit is wat we willen!"

In Nederland zijn nu tien tot vijftien boeren, die van poldersport hun hoofdberoep hebben gemaakt. Het is een ontwikkeling, die wordt toegejuicht door LTO-Nederland, de grootste land-en tuinbouworganisatie van ons land. Andrea Terbijhe, van de vakgroep verbrede land-en tuinbouw, zegt: „Het is prachtig dat burgers, die nog nooit een koe hebben aangeraakt, zo intensief en in alle vrijheid kunnen genieten van de natuur. Ze worden zich er ook meer van bewust dat deze mooie polders behouden moeten blijven. Het is een heel positieve imagoverbetering van het platteland. En voor de boeren die deze initiatieven nemen, is het een uitstekende manier om te overleven en op hun boerderij te kunnen blijven."

Bij de Boerinn in Kamerik hebben de Hoogendoorns inmiddels een nieuwe poldersport geïntroduceerd: klompengolf. In het weiland is een baan uitgezet met achttien holes, waarbij de deelnemers spelen met speciale stokken, waarvan het voetje in de vorm van een klomp is gegoten. Uit de reglementen: „Bal in een sloot of op een ander weiland: Haal de bal uit het water of van een ander weiland door over de balken te lopen of een kano te lenen bij de boerderij (deze na afloop wel weer terugbrengen). Om de bal uit het water te halen kan ook een schepnet worden gebruikt. Het is overigens niet toegestaan lang op het weiland van de buurman te blijven."

Arie Hoogendoorn geniet van het plezier dat zijn gasten aan de nieuwe sport beleven. Deze keer een groep advocaten, die zich tussen de koeien door een weg slaat naar de volgende hole. Wie had dat gedacht toen hij jaren geleden nog moeizaam het hoofd boven water kon houden met het melken van 45 koeien en de eigen kaasmakerij. Hij heeft zomaar een goed gevoel dat klompengolf ook bij buitenlanders zal aanslaan. Hij zegt: „In en rond Amsterdam wonen alleen al vijftienduizend Japanners. Die zijn gek op golf, maar op de golfbanen in dat gebied is er nog nauwelijks plaats. Het zou toch wel te gek zijn als ook zij de polder ontdekken om hier tussen de koeien het klompengolf te beoefenen. Ze zijn van harte welkom."